

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 66/22

Luxemburg, 27 april 2022

Arrest in zaak C-674/20

Airbnb Ireland

Een Belgische gewestelijke wettelijke regeling waarbij verleners van bemiddelingsdiensten op het gebied van onroerend goed, en met name beheerders van onlineplatforms voor logies, worden verplicht om bepaalde gegevens inzake transacties op het gebied van toeristisch logies te verstrekken aan de fiscale administratie, is niet in strijd met het Unierecht

De bepaling van een gewestelijke wettelijke regeling waarbij exploitanten worden verplicht bepaalde gegevens betreffende inrichtingen van toeristisch logies mee te delen, is van fiscale aard en is om die reden uitgesloten van de werkingssfeer van de richtlijn inzake elektronische handel

Airbnb Ireland is een Ierse vennootschap die via een onlineplatform met name mogelijke huurders tegen vergoeding in contact brengt met professionele of niet-professionele verhuurders die diensten op het gebied van accommodatie aanbieden.

Zij is verzocht om de gewestelijke fiscale autoriteit informatie te verstrekken over de in 2017 met toeristen verrichte transacties, overeenkomstig een verplichting in een ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (België) inzake een belasting op inrichtingen van toeristisch logies.

Airbnb Ireland was echter van mening dat de verplichting tot het verstrekken van deze informatie in strijd is met het Unierecht en, in het bijzonder, het beginsel van het vrij verrichten van diensten, en heeft derhalve bij het Grondwettelijk Hof (België) beroep ingesteld tot vernietiging van de betrokken bepaling van de omstreden ordonnantie waarbij die verplichting wordt opgelegd.

Het Grondwettelijk Hof (België) vraagt het Hof of die bepaling, zoals deze wordt toegepast op beheerders van onlineplatforms voor diensten op het gebied van accommodatie, een fiscale bepaling is en dus uitdrukkelijk is uitgesloten van de werkingssfeer van richtlijn 2000/31¹ (hierna: „richtlijn inzake elektronische handel”). Daarnaast vraagt deze nationale rechterlijke instantie het Hof of die bepaling, voor zover deze een verplichting bevat om de fiscale administratie gegevens te verstrekken betreffende transacties op het gebied van toeristisch logies, het vrij verkeer van diensten kan belemmeren.

In het arrest van vandaag brengt het Hof in de eerste plaats in herinnering dat de richtlijn inzake elektronische handel is vastgesteld op basis van Verdragsbepalingen waarbij fiscale regelgeving van hun werkingssfeer wordt uitgesloten, en dat de vaststelling van dergelijke regelgeving onder andere bepalingen van die Verdragen valt.

Het Hof merkt ook op dat in de overwegingen van de richtlijn inzake elektronische handel „belastingen” uitdrukkelijk van haar werkingssfeer worden uitgesloten.

Volgens het Hof zijn bemiddelingsdiensten op het gebied van accommodatie als die welke door Airbnb Ireland worden verricht weliswaar diensten van de informatiemaatschappij die onder de richtlijn inzake elektronische handel vallen, maar is de betrokken bepaling van de omstreden ordonnantie, zoals deze wordt toegepast op beheerders van onlineplatforms waar dergelijke

¹ Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt (PB 2000, L 178, blz. 1).

diensten worden aangeboden, inhoudelijk onlosmakelijk verbonden met die ordonnantie, die zelf een belastingregeling vormt. Het gaat dus om een bepaling op het gebied van „belastingen”, die uitdrukkelijk zijn uitgesloten van de werkingssfeer van de richtlijn inzake elektronische handel.

Wat in de tweede plaats de vraag betreft of de betrokken bepaling van de omstreden ordonnantie verenigbaar is met de regel dat het vrije verkeer van diensten in de Unie niet mag worden beperkt, stelt het Hof vast dat de verplichting om bepaalde informatie over transacties op het gebied van toeristisch logies te verstrekken, rust op alle verleners van bemiddelingsdiensten op het gebied van onroerend goed, ongeacht waar zij zijn gevestigd en ongeacht op welke wijze zij deze diensten aanbieden.

Het Hof leidt hieruit af dat de bepaling in kwestie niet discriminerend is, maar de betrokken dienstverleners enkel verplicht om gegevens te bewaren met betrekking tot transacties op het gebied van toeristisch logies en om deze gegevens op verzoek van de gewestelijke fiscale administratie aan haar te verstrekken met het oog op de juiste inning van de belastingen over de verhuur van de betrokken goederen.

Wat in het bijzonder het argument betreft dat de betrokken bepaling waarschijnlijk een grotere impact heeft op bemiddelingsdiensten op het gebied van onroerend goed zoals die welke door Airbnb Ireland worden verricht, merkt het Hof op dat een eventuele zwaardere last slechts een weerspiegeling vormt van het grotere aantal transacties dat bemiddelaars zoals zij verrichten en van hun respectieve marktaandelen. Het Hof brengt in herinnering dat maatregelen die uitsluitend tot gevolg hebben dat er voor de dienstverrichting in kwestie extra kosten ontstaan en die dienstverrichtingen in gelijke mate raken, ongeacht in welke lidstaat de dienstverrichter gevestigd is, geen belemmering kan vormen voor het vrije verkeer van diensten.

Volgens het Hof is de betrokken bepaling van de omstreden ordonnantie niet in strijd met de vrijheid van dienstverrichting binnen de Unie, aangezien zij geldt voor alle verleners van bemiddelingsdiensten op het gebied van onroerend goed, ongeacht hun plaats van vestiging en de wijze waarop zij bemiddelen.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106